

នៅក្រុមកម្ពុជា មានក្រុមហ៊ុនអាជីវកម្ម ដែលចុះបញ្ជី ដែលជានីតិបុគ្គល។ ការធ្វើអាជីវកម្មស្វែងរកផលចំណេញ អាចប៉ះពាល់ ដែលជាទង្វើចែងហាមឃាត់ដោយច្បាប់ នាំឲ្យនីតិបុគ្គលទទួលខុសត្រូវ។ តើច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិកម្ពុជា បានចែងអ្វីខ្លះពាក់ព័ន្ធនឹង ការទទួលខុសត្រូវរបស់នីតិបុគ្គល។

មាត្រា ៤២ ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នៅក្នុងករណីដែលមានចែងជាក់លាក់ក្នុងច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តិផ្សេងទៀត នីតិបុគ្គលលើកលែងតែរដ្ឋចេញ អាចត្រូវបានប្រកាសថាត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌពីបទល្មើសដែលប្រព្រឹត្តដោយអង្គការ ឬអ្នកតំណាងរបស់ខ្លួន ដើម្បីជាប្រយោជន៍របស់នីតិបុគ្គលនោះ ។

ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល មិនលើកលែងនូវការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់រូបវន្តបុគ្គលក្នុងអំពើដែលនោះទេ ។

១. នីតិបុគ្គល (ក្រុមហ៊ុន ឯកជន មិនមែនរដ្ឋ) លុះត្រាមានច្បាប់ចែងឲ្យទទួលខុសត្រូវ។ ២. អ្នកតំណាង ឬអង្គការ (មិនមែនបុគ្គលសាមញ្ញទេ)។ ៣. ដើម្បីប្រយោជន៍ (ប្រទេសគេ ក្នុងម៉ោងការងារ) ។ ៤. ទង្វើអ្នកតំណាង (បុគ្គល) ដើម្បីផលប្រយោជន៍ នីតិបុគ្គល (មិនបានចែងពេលណា) នីតិបុគ្គលក៏ទទួលខុសត្រូវ ហើយអ្នកតំណាងក៏ទទួលខុសត្រូវដែរ។ ៥. ច្បាប់មិនបានចែង តែដើម្បីឲ្យទទួលខុសត្រូវត្រូវបង្ហាញបទល្មើសប្រព្រឹត្ត ដោយតំណាង ដើម្បីប្រយោជន៍ និង មានការចូលរួមរបស់នីតិបុគ្គល (ធ្វេសប្រហែសមិនណែនាំជាដើម)។ ៦. ដោយសារគេមិនអាចដាក់គុក ក្រុមហ៊ុន ដែលជាអង្គការអរូបិយទេ ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌមែន តែ មានតែការបង់ពិន័យទេ ជាទោសចម្បង (មាត្រា ១៦៧) ដែលជាទូទៅ មានចំនួន ច្រើនជាងពិន័យ ចំពោះបុគ្គល។

បន្ថែមពីលើពិន័យ អាចមានទោសបន្ថែម (អាចប្រកាសលុះត្រាចែងជាក់លាក់, ត្រូវតែប្រកាសបើច្បាប់បានចែង មាត្រា ១៦៨ និង ១៦៩)។ ទោសបន្ថែមមានពីស្រាលទៅធ្ងន់ធ្ងរ ដូចជា ការបណ្តេញចេញពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ។ លំអិតនៃប្រភេទទោសបន្ថែមនីមួយៗ មានពន្យល់ក្នុងមាត្រា ១៧០ ដល់ ១៨១។ ឧទាហរណ៍មាត្រា ១៧៦ ការបិទគ្រឹះស្ថាន។ ទោសបិទគ្រឹះស្ថាន នាំឱ្យមានការហាមឃាត់ចំពោះការប្រព្រឹត្តនៅក្នុងគ្រឹះស្ថាននេះ នូវសកម្មភាពដែលបទល្មើសបានកើតឡើងនៅក្នុងឱកាសដែលធ្វើសកម្មភាពនេះ។ ទោសនេះអាចជាស្ថាពរ ឬជាបណ្តោះអាសន្នសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ២៧៤ បទដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការងារប៉ះពាល់ដល់សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្សអំពើដែលដាក់បុគ្គលណាម្នាក់ ដោយរំលោភលើភាពទន់ខ្សោយ ឬលើស្ថានភាពនៃអនិស្សរភាពរបស់បុគ្គលនោះ ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការងារ ដែលប៉ះពាល់ដល់សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស ត្រូវផ្ដន្ទាទោ

សដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០ ០០០ (មួយសែន) រៀលទៅ ២ ០០០ ០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ២៧៧ ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមនេះ ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧៤ (បទដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការងារប៉ះពាល់ដល់សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស) នៃក្រមនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១ ០០០ ០០០ (មួយលាន) រៀលទៅ ១០ ០០០ ០០០ (ដប់លាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើន ដូចតទៅនេះ ៖

១- ការរំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) នៃក្រមនេះ ។

កំណត់សំគាល់៖ វាត្រូវមានយន្តការបង្កា ក្នុងវិស័យ ដូចជា វិស័យថ្នាំពេទ្យ អាហារ បរិស្ថាន ព្រោះផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ មិនអាចជួសជុលបាន។ អ្នកវិនិយោគក្នុងវិស័យទាំងនេះ ត្រូវដឹងថាខ្លួននឹងជួបហានិភ័យច្រើន និងធ្ងន់ធ្ងរ ដែលក្នុងករណីខ្លះ មិនអនុញ្ញាតឱ្យដោះសាររួចខ្លួនឡើយ។ ប្រទេសខ្លះ ប្រើ strict liability offence។ ការធ្វើតែទង្វើគឺនាំឱ្យទទួលខុសត្រូវហើយ។ នេះ ខុសពីការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌធម្មតា ព្រោះតម្រូវឱ្យមាន ការបង្ហាញធាតុផ្សំសម្ភារ និងអត្តនាម័ត និងក្នុងករណី មានការដោះសារ ដូចជាការការពារខ្លួនស្របច្បាប់ អាចនាំអ្នកប្រព្រឹត្តិមិនទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ។

ដូចនេះ ប្រសិនបើនីតិបុគ្គលបានដឹងអំពីច្បាប់ហើយ សូមប្រយ័ត្នរកស៊ីបានចំណេញ ក៏ប៉ុន្តែ កុំប៉ះគេ។ រឿងខ្លះ ផលប៉ះពាល់ មិនអាចស្តារបាន អង្ករក្លាយជាបាយ ដែលអាចនាំមានការបិទក្រុមហ៊ុនសងលុយរាប់លានទៀតផង។